

23. december

I aften var det Lillejuleaften! Mies storebror var kommet hjem på juleferie fra sin kostskole.

Lillejuleaften blev der klippet julepynt og hængt gran op bag malerierne i stuerne, og Mies far og mor lukkede sig inde i den store stue, hvor juletræet var blevet sat op.

Ingen andre end de måtte se juletræet, inden dørene blev slået op til det tændte juletræ juleaften.

Den unge pige Olivia havde fået besked på at bage et stort fad æbleskiver i køkkenet.

Mie og hendes bror Erland sad og lavede kræmmerhuse i stuen.

”Lad os gå ud og kigge ind ad vinduerne”, sagde Erland pludselig.

De listede uden for i haven og hen mod vinduerne til den store stue. Hov,

hvad var det? For alle vinduer var der hængt tunge tæpper, så man overhovedet ikke kunne kigge ind og se, hvad der foregik.

”Lad os liste om og kigge ind af nøglehullet i døren”, foreslog Erland.

Men hov, hvad var det? Der var puttet vat i nøglehullet, så man ikke kunne kigge ind! Nej, hvor var det tarveligt af deres far og mor.

Erland forsøgte, om han kunne skubbe vattet ud med en blyant, men det sad godt fast.

Da Mies far og mor kom ud, låste Mies far omhyggeligt døren efter sig op til den store stue, så sagde han med et stort smil:

”Jeg syntes, jeg hørte noget pusle uden for vinduerne og ved døren, da vi pyntede juletræ?”

Mie brusede op: ”Ja, det kan I ikke være bekendt, vi ville jo bare have et kig!”

”Ja, det må I vente med til i morgen aften”, sagde Mies far med et lunt smil.

I morgen var det juleaften. Mie kunne næsten ikke sove for bare spænding. Mon hun fik nogle julegaver? Det var godt, hun havde fået købt gaver til dem alle sammen i dag.

Mies mormor skulle have et blondelommetørklæde.

Mies morbror en pakke snus.

Erland, Mies storebror, fik en lille lommebog.

Mies mor skulle have en vase,

Mies far et askebæger.

Til Per og Teddy havde Mie købt en pose bolsjer.

Og der var stadig lidt penge tilbage, så Mie var helt tilfreds med sig selv.